

R A P P O R T.

Mån- dagen den 11 september

193 9.

Rattfylleri.

I den å härvarande polisstationen förda rapport-
journalboken för söndagen den 10 september 1939 har
införts en så lydande rapport:

"Söndagen den 10 september 1939.

Den 10 september 1939. Denna dag klockan 19,30 inkom å polisstationen en person och meddelade att en trafikolycka inträffat å Endreväg här i staden, varvid en person blivit påkörd och skadad av en lastautomobil från flygkåren. Efter olyckan hade bilen, utan att stanna och göra sig underrättad om händelsens art, fortsatt färden österut.

R.J. nr 388/1939.

Den person som anmälde ovanstående var en värnpliktig från flygvapnet och sade sig denne känna igen föraren till den påkörande lastautomobilen. Vidare uppgav denne att föraren troligen var berusad och att han nu troligen kört ut till 3:dje Flygkårens förläggningsplats vid Endre.

På grund av detta underrättades statspolisen som genast igångsatte efterspaningar efter olycksbilen.

Samma dag klockan 20,50 inkom å polisstationen en sergeant från Flygvapnet och meddelade att föraren till den bil, som kört på en person på Endreväg, nu fasttagits av personalen från Flygkåren och fanns denne att avhända å Österväg här i staden.

I anledning av detta begav sig konst. G.Edström och undertecknad till platsen där en person av Flygvapnets personal, utpekades såsom olycksbilens förare. Denne blev därför anhållen och infördes å polisstationen klockan 21,00 samma dag.

Personen befanns sedermera vara vpl. 27 36/35
Allan Edvin Lennart Wiik, f.d. 11/3 1915, tillhörande
3:dje Flygkåren, Malmslätt med nuvarande förlägg-
ning vid Endre, Gotl.län, skriven Ingershill, 1 Ul-
ricehamn. Enär Wiik var påverkad av starka drycker
och kamrater till denna även sett honom i detta till-
stånd före olycksfärden, föranstaltades om blodprovs-
tagande av denne och klockan 21,40 samma dag togs
blodprov av stadsläkaren N.Bolin.

Fanjunkare Dansson, Flygvapnet, har sedan be-
gärt att Wiik skulle få kvarstanna å polisstationen
till den 11/9 -39 då han skulle avhämtas av patrull
från Flygvapnet vid Endre.

Fanj. Dansson uppgav vidare att vittnen till
Wiiks berusade tillstånd finnes i flygets förlägg-
ning.

Visby som ovan.

Henning Jacobsson."

Sedan Wiik blivit nykter hördes han i saken av
överkonstapeln Karl Olsson, varvid han uppgav följande:

Söndagen den 10 september hade han enligt erhål-
len order med en 3:e flygkåren tillhörig lastbil
skjutsat personal från Endre till badstranden och
därifrån in i staden. Under uppehållet i staden ha-
de han i sällskap med en del andra personer besökt
systemaktiebolagets i Visby restaurant, där han i
samband med mat förtärt 10 cl. brännvin, två flas-
ker pilsnerdricka, klass II, ett glas starkvin och
en konjaksrogg med 2,5 eller möjligen 5 cl. kon-
jak i. Några andra rusgivande drycker hade han icke
förtärt under dagen varken före eller efter körning-
en med bilen. Han hade ej heller under lördagen den
9 september förtärt rusgivande drycker.

Klockan 18:20 den 10/9 1939 hade han begivit sig
från systemaktiebolagets restaurant och gått till
Österväg, varefter han haft lastbilen uppställd, för

att enligt tidigare erhållen order starta hemfärden till Endre klockan 18:30. Efter ankomsten till bilen hade han kört ut bilen på vägen och efter en stunds väntan på de som skolat åka hade han, då några åkande icke infunnit sig vid bilen, ensam anträtt färden till Endre. Han hade därvid strax utanför staden kört om en personbil. Att han vid detta tillfälle skulle hava stött till en gångtrafikanter med bilen hade han ingen vetskap om. Hemkommen till Endre hade det icke funnits något folk i förläggningen, varför han förstätt, att han missuppfattat den order om hemkörning som givits honom. Han hade genast vänt tillbaka till staden och ställt bilen invid Österväg för att infinna sig där klockan 21, då en del av de till staden medföljande skolat åka hem. Efter att ha ställt ifrån sig bilen hade han gått en runda in åt staden och slutligen anhållits av polisen.

Wiik ansåg sig icke hava varit så berusad att han saknat nödigt herravälde över sina handlingar och följaktligen icke heller känt sig olämplig att föra bilen vid ifrågavarande tillfälle.

Visby som ovan.

H. E. Ellman

1. K. O. O. O.

T I L L Ä G G T I L L P. R. n:r 478/1939.

Beträffande sina leynadsomständigheter har Wiik uppgivit, att han är född i Jönköping den 11/3 1915 och son inom äkten- skapet till typografen Axel Mattias Wiik och dennes hustru Ellen Viktoria Wiik, född Roslund; att han uppfostrats i för- äldrahemmet; att han i Ulricehamn genomgått fullständig folk- skola och därstädes vid 14 års ålder konfirmerats; att han under sin uppväxttid haft diverse sysselsättningar i Ulrice- hamn; att han är ogift; att han under juli och augusti måna- der 1939 haft arbetsanställning hos firman Elektroapparat i Alingsås; att han den 2/9 1939 ryckt in till värnplikts- tjänstgöring vid 3:e flygkåren å Malmslätt; att han är kyrko- och mantalskriven vid Ingershill n:r 1 i Ulricehamn, samt att han förut icke är straffad för brott.

Wiik har uppvisat ett för honom med n:r P 224891 av Länsstyrelsen i Vänersborg den 20/4 1933 utfärdat körkort för förande av automobil, vilket körkort han emellertid vid ifrågavarande tillfälle icke medfört, emedan han vid ombyte av kläder glömt detsamma kvar i de avtagna kläderna.

Av de anhållande konstaplarna Henning Jacobsson och Carl Edström uppsatt P. M. ang. sina iakttagelser beträffande Wiik vid anhållandet bifogas såsom Bil. A.

Den av Wiik vid olyckstillfället förda bilen befanns va- ra lastbilen med registreringsnummer E 9541, vilken inlejts till 3:e flygkåren.

Skiss över olycksplatsen bifogas såsom Bil. B.

Av nämnda skiss framgår, att den av Wiik påkörde och skadade personen, vilken befanns vara radiomontören Stig Ru- ne Pettersson, född den 27/6 1921 och son till stenhuggaren Frans Karl August Pettersson, boende å stadsägan n:r 506 A med adress Bingsby, Visby, gått på vägens södra sida på ett avstånd av c:a 1,5 meter från väggkanten och att Pettersson, då han träffats av bilens högra främre del, kastats framåt 6 meter, varefter han blivit liggande på väggkanten.

Den skadade hade genast omhändertagits och förts till lasarettet, där han fått kvarstanna för vård till den 23/9, då han utskrivits och sänks till hemmet.

Radiomontören Stig Rune Pettersson, som lördagen den 30/9 1939 av kriminalöverkonstapeln Karl Olsson i saken hörts, har uppgivit följande:

Söndagen den 10 september 1939 hade Pettersson i sällskap med fiskhandlanden Gunnar Lundgren gått Endreväg öster ut. Han och Lundgren hade därvid gått på vägens södra sida, varvid Lundgren gått längst till höger alldeles intill väggkanten och Pettersson till vänster därom tätt intill Lundgren. De hade gått och samtalat med varandra, varför Pettersson icke lagt märke till att en bil kommit bakom honom. Pettersson hade vid tillfället varit absolut nykter. Något härutöver kunde Pettersson icke uppgiva, emedan han förlorat minnet av vad som passerat efter det han skadats.

Pettersson hade vid tillfället tillfogats skador i huvudet och i ryggen.

Protokoll, fört vid undersökning för påvisande av alkoholpåverkan bifogas såsom Bil. C.

Analys n:r ^{A. 1906} 1939 från Statens Rättskemiska Laboratorium bifogas såsom Bil. D.

Visby den 2 oktober 1939.

H. M. O. O. O.
H. M. O. O. O.

Av t.f. överkonstapeln Henry Gutefeldt hava följande personer såsom vittnen i saken hörts, nämligen:

vpl. 277 46/1920 Bengt Larsson, född den 26/1 1921, skriven Roma Kloster, samt nu förlagd å militärbefälet A. 7.;

fiskhandlaren Gunnar Martin Algot Lundgren, född den 11/12 1929, skriven och boende Endreväg 16, Visby, samt f.n.

anställd hos firma Knut Falcks Eftr. här i staden;

Grovarbetaren Henry Reinhold Gustaf Johansson, född den 8/7 1922, skriven och boende Endreväg 16, Visby, anställd vid arbeten å härvarande flygfält;

Byggnadslärningen Gunnar Edvin Andersson, född den 31/7 1923, skriven och boende Othemaregatan 7, Visby, anställd hos ingenjör Eriksson härstädes;

affärsbudet Tage Axel Bertil Pettersson, född den 22/6 1922, skriven och boende Österby, Visby, anställd i andels-slakteriets butik å Stora torget här i staden, samt

arbetaren Lars Gustaf Åke Larsson, född den 1/8 1903, skriven och boende Endreväg 14, Visby, vilka var för sig i saken uppgivit följande:

Bengt Larsson:

Han hade den ifrågavarande kvällen i sällskap med några kamrater, gått Endreväg österut och därvid gått på vägens högra, /södra/ kant. Den sedan påkörde Pettersson hade därvid gått ungefär en halv meter ut i vägen, från kanten räknat. Larsson hade då hört en bil komma bakom dem, från staden, med färdriktning österut. När denna bil kommit mitt för sällskapet, hade den skolat verkställa omkörning av en annan bil, vilken färdats i samma riktning. Bilen hade nu också utan att avgiva någon signal, verkställt omkörning av den framförvarande bilen, och hade denne därvid färdats långt ut å högra /södra/ delen av vägbanan. Larsson hade nu i detsamma fått se hur Pettersson kastats framåt i vägbanan av den knuff, som han fått av den omkörande bilen. Denna hade, utan att föraren tagit någon som helst notis om det inträffade, fortsatt färden österut. Larsson uppskattade därvid bilens hastighet till cirka 70 kilometer i timmen. Den påkörde Pettersson, hade enligt Larssons uppfattning, blivit medvetslös genast vid slaget emot vägen.

Bilen hade varit en lastbil, till färgen grön, troligen av märket Beford, på omkring 3 ton, Strax efter olyckan hade

en personbil kommit till platsen, och föraren av denne hade tagit upp Pettersson och fört honom till lasarettet,

Lundgren:

Söndagen den 10 september 1939, omkring klockan 19,00 hade han tillsammans med här förutnämnda personer, nämligen: den skadade Stig Pettersson, Gunnar Andersson, Henry Johansson, Bengt Larsson och Tage Pettersson, som Lundgren förut kände, kommit gående på Endrevägs södra sida, då det kommit två bilar med mycket hög hastighet /omkring 70 kilometer/ färdandes från staden, österut. Kommen i jämnhöjd med den bredvid Lundgren gående Pettersson, hade en av dessa bilar verkställt omkörning av den andre, och därvid med flaket stött mot Stig Pettersson, så att denne kastats framåt i vägbanan omkring 4 - 5 meter. Här hade Pettersson sedan blivit liggande på vägens södra sida till synes medvetlös och ymnigt blödande. Bilen, som varit en lastbil, hade efter olyckan utan att stanna fortsatt med samma hastighet och försvunnit österut utan att taga någon notis om det inträffade. Vid tillfället hade det varit mycket folk å vägen, och hade det därför blivit mycket folk å olycksplatsen med detsamma. Lundgren hade därefter fått en kamrat att hjälpa sig lyfta ner den skadade Stig Pettersson vid sidan av vägen. Strax efter olyckshändelsen hade Åke Larsson, boende vid Endreväg, med sin bil kommit till platsen, och hade nu flera personer tillsammans hjälpts åt att lyfta upp Pettersson i Larssons bil, varefter denne kört till lasarettet, dit Lundgren och Henry Johansson även medföljt,

Johansson:

Denne berättade i full överensstämmelse med Lundgrens här ovan uppgivna berättelse.

Andersson:

Han ville göra det tillägget, att det var han, som ringt till polisstationen och begärt ambulansen, men samtidigt ej omtalat att det var en trafikolycka, vilket var an-

ledningen till att polisen ej kommit till platsen förrän senare. I övrigt hade han utöver Lundgrens lämnade berättelse intet att tillägga.

Tage Axel Bertil Pettersson:

Pettersson uppgav att det varit han, som först fått se lastbilen och sagt åt de övriga i sällskapet att gå åt sidan, emär bilen kört från den ena vägkanten till den andra. Han hade även hjälpt till att lyfta ned den skadade Stig Pettersson i diket vid sidan av vägen. Han berättade i full överensstämmelse med Lundgren.

Åke Larsson:

Larsson, vilken stått omkring 125 meter öster om den plats där olyckan skett, hade fått se en last- och en personbil komma färdandes med hög hastighet i östlig riktning eller från staden. Lastbilen hade nu, enligt Larssons uppfattning, kört bredvid personbilen omkring 100 meter innan han verkställt omkörning av denna, och personbilen hade hållit ungefär mitt i vägbanan. Själva olyckan hade emellertid ej Larsson kunnat se på grund av det starka strålkastarskenet från bilarna. Någon signal för omkörning hade ej avgivits från lastbilen, förrän denne varit i jämnhöjd med den plats där Larsson befunnit sig. Larsson hade då hört att någon skrikit: "Se efter bilarnas nummer!" Vägen hade vid tillfället varit starkt trafikerad av gångtrafikanter. Hur hög lastbilens hastighet varit kunde ej Larsson uppgiva med bestämdhet, men hade denna varit snarare över 60 kilometer i timmen än under. Larsson, som förstått att en olycka inträffat, hade genast sprungit in i sin bil och startat denna, för att om möjligt köra i fatt lastbilen och avläsa dennes registreringsmärke. Larssons bil hade emellertid varit svårstartad, så att han sedan i stället forslat den skadade, påkörde personen till lasarettet för vård och även senare meddelat dennes föräldrar om det inträffade. Den skadade personen hade under vägen till lasarettet varit med-

vetslös och legat och rosslat. Något härutöver hade ej Larsson att berätta i saken.

Av kriminalkonstapeln vid statspolisen i Stockholm Liljeroth i närvaro av statspoliskonstapeln Andersson hava följande personer onsdagen den 13/9 1939 hörts såsom vittnen, nämligen:

Studeranden Tage Hjalmar Holmkvist, född den 7/6 1917, skriven i Malexanders socken, Östergötlands län, därstaden boende under adress Ramfalls skola, Malexander, ej tel, Värnpliktig under 299 24/37. Tillfälligt inkallad till militärtjänst vid F:3.

Söndagen den 10 september 1939 hade han vid 18:40-tiden begivit sig till bensinstationen vid Österport för att erhålla transport till förläggningen i Endre. Vid bensinstationen hade han iakttagit Wiik, som kommit gående fram till en lastbil, som Wiik i vanliga fall körde och tagit plats vid ratten. Han hade då icke sett något anmärkningsvärt beträffande Wiik, vilken då uppmanat sina kamrater taga plats å bilen för resa till Endre. Wiik hade därpå börjat färden med cirka 15 kamrater på lastflaket. Någon kortare stund därefter hade dock de å Wiiks lastbil åkande värnpliktiga återvänt till bensinstationen, där en del av dem för honom omtalad, att de hoppat av lastbilen, enär de icke vågade fortsätta färden med Wiik vid ratten, enär denne kört vingligt och bland annat varit nära att köra på en telefonstolpe. Detta hade inträffat vid backning och Wiik hade icke sett sig tillräckligt tillbaka härvid. Strax efter det de med Wiik åkande värnpliktiga återkommit till bensinstationen, återkom Wiik till nämnda station, där Wiik stannat lastbilen och bland annat yttrat, att kamraterna vore fega, som icke vågade åka med honom. Wiik hade från stationen till fots begivit sig i riktning mot staden, varunder han kunde iakttaga Wiiks gång, som icke varit normal, utan hade Wiik tagit snedsteg. Han hade vid Wiiks återkomst till bensinstationen även samtalat med denne, därvid Wiik sluddrat på målet. Han hade

icke känt, att Wiik luktat sprit, enär han vid tillfället icke varit så nära inpå denne. Av Wiiks uppträdande /gång/ och dennes sluddrande tal, fick han den uppfattningen, att Wiik vid tillfället varit synbart berörd av spritdrycker och detta i sådan omfattning, att Wiik av honom ansågs olämplig att föra bil.

Då Wiik från bensinstationen begivit sig i riktning mot staden, hade han gjort Wiik sällskap en sträcka på omkring 30 meter, varefter Wiik helt plötsligt vänt tillbaka till den plats, där denne hade lastbilen parkerad. Han hade då frågat Wiik, vart han skulle taga vägen, på vilken fråga Wiik svarat, att han fått order att åka hem, samt att det nog vore bäst han gjorde detta.

Wiik hade då återvänt till bilen, vilken han stoppat och fört in i staden, men hade Wiik en kort stund därefter kommit körande förbi honom, som varit på väg i riktning mot tivoliet utanför staden. Wiik hade fortsatt förbi honom och cirka 100 å 130 meter framför honom hade Wiik verkställt omkörning av en i samma riktning förd personbil. Vid omkörningen av denna bil, hade Wiik icke givit någon signal och vid själva omkörningen fört lastbilen ut på högra väggkanten - en knapp meter från högra dikeskanten - varefter ett sällskap pojkar om 6 å 7 stycken gått på vägbanans högra sida i riktning österut /ut från staden/. Härunder hade Wiik fört lastbilen så långt ut åt höger sida så att denna därstädes kört på en av de mitt i sällskapet gående pojkarna, vilken befunnit sig något längre ut i körbanan än de övriga. Samtliga gående hade dock gått efter varandra. Från Holmkvists plats fick han den uppfattningen att lastbilen med sin högra framskärm törnat emot förenämnda pojke, men denna uppfattning hade han även kunnat få genom att pojken böjt sig undan för bilen, varefter den högra delen av flaket stött emot honom och orsakat skadorna. Vid påkörningen hade Wiik icke inbromsat fordonet det minsta utan fortsatt färden och efter påkörningen av pojken verkställt

omkörningen av den framförvarande personbilen och fortsatt sin färd mot Endre. Något ytterligare hade Holmqvist icke iakttagit Wiik.

Rätt i saken betygar:

Tage Holmqvist.

Banarbetaren Sture Valfrid Stålgren, född den 19/11 1915, skriven i Stockaryds församling, Jönköpings län, boende därstädes under adress Rosenberg, Stockaryd, ej tel., anställd vid Statens Järnvägar, 11:e bansektionen, 3:e distriktet. Värnpliktig under n:r 47 19/35. Tillfälligt inkallad till militärtjänst vid F:3.

Söndagen den 10 september 1939 vid 17:00-tiden hade han jämte en kamrat vid namn Vikman setat och ätit å systembolagets restaurant, 3:e klass, i Visby. Härunder hade Wiik jämte vpl. 333 Andersson kommit fram till hans bord och bett att få sitta därstädes. Dessförinnan hade dock Wiik suttit vid ett annat bord i lokalen. Vid hans bord hade Wiik druckit 2 lättgroggar, utgörande omkring 5 centiliter konjak jämte vatten. Dessutom hade Wiik druckit en pilsner. Efter det han och Wiik druckit ur förenämnda drycker, hade han och Wiik gjort sällskap upp på samma restaurants andra klass, där de beställt och erhållit kaffe jämte sprit till kaffet. Restriktionsmaten hade de "bångat", d.v.s. maten hade icke tagits in på bordet. Av den Wiik tillkommande spritransonen hade Wiik druckit upp 2 små glas brännvin samt ett halvt glas konjak. Någon mat förtärde Wiik vid detta tillfälle icke. Under det han och Wiik suttit å andra klass hade andra kamrater tillkommit, och han vet icke huruvida Wiik druckit något ytterligare. Vid 18:30-tiden hade Wiik lämnat sällskapet och hade han därefter icke sett till denne.

Rätt i saken betygar:

Sture Stålgren.

Chauffören Sture Oskar Fredrik Andersson, född den 2 maj 1915, skriven i Norrköpings norra församling, boende därstädes under adress Smedjegatan 36, 1 tr. hos föräldrarna, ej tel., anställd som privatchaufför hos handelsresanden fröken Helga Blomkvist, Norra Plankgatan 4, Norrköping, ej tel. Värnpliktnummer 333 27/35. Fullgör tillfälligt militärtjänst vid F:3.

Söndagen den 10 september 1939 vid 16:00-tiden hade han vid bensinstationen vid Österport sammanträffat med Wiik, som då höll på med att tanka sin lastbil. Efter det Wiik parkerat lastbilen därtill hade Wiik frågat honom, om han hade tänkt gå in i staden och äta, varpå han svarat jakande. Wiik hade därpå gjort sällskap med honom till systembolagets restaurant, 3:e klass, där de beställt in mat och sprit. Wiik hade å restauranten ätit och till maten förtärt 2 supar brännvin - 10 centiliter brännvin - samt en flaska pilsner. Vid bordet hade två andra kamrater även tagit plats och bjudit honom och Wiik på var sitt glas vin, högst fyra centiliter vin. En stund därefter hade Wiik och han beställt in var sin flaska pilsner. Efter det de druckit ur sistnämnda flaska pilsner, hade de betalt sin förtäring och ämnat avlägsna sig från restauranten. Vid utgåendet hade de passerat förbi det bord där kamraten Ståhlgren varit sittande, och denne hade bjudit dem att slå sig ned vid bordet. Ståhlgren hade bjudit honom och Wiik på var sin lättgrogg - huruvida det var enkel eller dubbel lättgrogg kan han icke uppgiva - varjämte Ståhlgren bjudit dem ytterligare på var sin flaska pilsner. Efter det han suttit vid Ståhlgrens bord en stund, hade han gått in på toaletten, där han kommit i samspråk en längre stund med en landstormsmän. Då han återkom till bordet i restauranten, hade Wiik och Ståhlgren lämnat lokalen och hade han därefter icke senare förenämnda dag sett Wiik. Andersson kan icke uttala sig om

huruvida Wiik blivit påverkad av den ovannämnda intagna spirituosan.

Rätt i sak betygar:

Sture Anderson.

Chauffören Sigurd Ture Ivar Lundh, född den 6 januari 1916, skriven i Tiderströms församling, Östergötlands län, boende under adress Kultorp, Verveln, hos fadern, ej tel., anställd hos Åkaren E. Liljegren i Näs, Väckjö. Värnpliktigsnummer 36 22/36. Fullgör tillfällig militärtjänst vid F:3.

Söndagen den 10 september 1939 vid 18:30-tiden hade han jämte flera kamrater samlats vid bensinstationen vid Österport för att transporteras hem till förläggningen i Endre. Strax efter förenämnda tid hade Wiik kommit till platsen. Wiik hade kommit gående från staden och hade han icke märkt något särskilt med Wiik. Han hade icke samtalat med Wiik. Då Wiik hade tagit plats vid ratten på den av honom förda lastbilen, hade han stigit in i förarhytten och tagit plats bredvid Wiik. Ett femtontal övriga kamrater hade tagit plats å lastbilens flak. Därefter hade Wiik påbörjat färden och fört lastbilen österut i riktning mot Endre. Efter det Wiik "fått in" högsta växeln å lastbilen hade lastbilen varit framme i vägkorsningen, där vägarna dela sig till Endre och troligen Roma. I denna vägkorsning hade Wiik kört fel och tagit Romavägen. Han hade då gjort Wiik uppmärksam på felkörningen, vilket Wiik icke tagit någon notis om. De på bilflaket sittande kamraterna hade vid felkörningen börjat att bulta på förarhytten och hade Wiik då stannat lastbilen, varpå han "lagt in" backen och backat bilen vårdslöst. Denna uppfattning hade han fått av att Wiik backat fort samt icke med tillräcklig omsorg sett sig för vid backningen. Huruvida Wiik vinglat mycket vid backningen, hade han icke uppfattat, dock hade Wiik rusat motorn onödigt mycket. Då Wiik backat tillbaka till vägkorsningen,

hade denne stannat bilen och hade då både han och kamraterna på flaket passat på att hoppa av lastbilen. Han och kamraterna hade hoppat av bilen på den grund, att Wiik förut färdats, enligt deras åsikt, vårdslöst. Huruvida denna vårdslösa körning av Wiik berodde på spritpåverkan, kan han icke yttra sig om. Efter det han och de andra kamraterna stigit av bilen, hade Wiik fortsatt Endrevägen österut, därvid dock två av kamraterna blivit kvarsittande på flaket. Någon kortare stund därefter, hade dock Wiik återkommit och ställt bilen vid bensinstationen vid Österport, därvid de två kvarvarande kamraterna hoppat av. Wiik framförande av bilen tillbaka till bensinstationen hade, enligt hans åsikt, varit utan anmärkning. Han hade kort därefter i en annan militärbil transporterats till Endre.

Rätt i sak betygar:

Sigurd Lundh.

Bilinstruktören Gunnar Robert Bergström, född den 30 maj 1915, skriven i Borås stad, boende därstädes under adress Bergdalgatan 22, nedre botten, hyr själv, anställd hos Söderkulla bilskola, Borås, tel. 14588 Borås. Värnpliktigenummer n:r 769 31/35. Fullgör tillfällig militärtjänst vid F:3.

Söndagen den 10 september 1939 vid 20:30-tiden hade han jämte andra kamrater uppehållit sig intill hamnen, där de sammanträffat vid nämnda tidpunkt med Wiik, vilken kommit gående och tillsammans med honom och de andra gjort sällskap upp till bensinstationen vid Österport, där de hade sina bilar parkerade. Han och övriga kamrater hade haft Wiiks sällskap i omkring en halvtimmes tid, varunder Wiik icke avvek från sitt vanliga uppträdande. Att Wiik druckit sprit, kunde han icke märka under denna samvaro, och ej heller Wiiks uppträdande gav anledning antaga detta. Wiik hade under denna tid icke nämnt något om att han med den av honom förda last-

bilen kört på någon person. Då han jämte andra kamrater och Wiik kommit till bensinstationen hade vid bilarna varande kamrater omtalat, att Wiik strax förut kört på och skadat en person vid framförande av lastbilen. Wiik hade vid dessa upplysningar uppgivit, att han icke haft den minsta aning om, att han kört på någon person. Vid bensinstationen hade kort därefter Wiik blivit anhållen av två polismän.

Rätt i sak betygar:

Gunnar Bergström.

Visby som ovan.

H. Sklemmer

H. Oleson

Till/

Stadsfiskalen i Visby

P.M.

angående den av undertecknad och konst. C. Edström för bilfylleri å Österväg här i staden, anhållne vpl. n:r 27 Allan Edvin Lennart Wiik, född den 11/3 1915, från 3:dje Flygkåren.

Då jag och konstapel Edström anhöllo Wiik å Österväg, där han var kvarhållen av personal från 3:dje Flygkåren, följde han villigt med till polisstationen. Vid ankomsten till polisstationen blev Wiik i väntan på blodprovstagande, avvisiterad och insatt i förvarsarrest. Vid avvisiteringen var Wiik lugn och behärskad och även hövlig. Beträffande berusningsgrad vid tillfället är svårt att yttra sig. Möjligen företedde Wiiks ansiktsfärg en lätt rodnad. Hans gång var vid tillfället fullt korrekt och på hans tal kunde inget märkas, som tydde på att han var påverkad av starka drycker.

Om Wiik vid tillfället var lämplig att framföra motorfordon eller ej, är svårt att yttra sig om med bestämdhet, men med hänsyn till hans föregående körning här i staden torde ju tydligt framgå, att han icke var lämplig därtill. Det kan också tänkas, att Wiik tillhör den kategori av människor, som ehuru åtskilligt påverkade av starka drycker, har en ovanlig förmåga att behärska sig då dessa kommer i kontakt med polisen.

Visby den 12 september 1939.

Henning Jacobsson.

Ovanstående uppfattning om Wiiks alkoholpåverkade tillstånd delas även av undertecknad och har jag ingenting därutöver att tillägga:

Carl Edström.

V I D I M E R A S :

Carl Edström Henning Gutierrez

Teknik P.R. 478/1939

Bil B

SKISS
 över trafikolycka
 på Endreväg i Visby
 den 10 sept. 1939.
 Visby den 13/9-39.
 Alfred Nilgren

FASTIGHETEN
 N:r 12

ENDRE-
 VÄG.

FASTIGHETEN
 N:r 11

Inkörs-
 väg till
 Fastig-
 heten
 N:r 12

Ingång
 till
 Fastigheten N:r 11

FASTIGHETEN
 N:r 10a

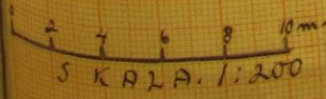
Ingång
 till
 Fastig-
 het N:r 10a

FASTIGHETEN
 N:r 9

Ingång
 till
 Fastigheten N:r 9

- Teckenförklaring.
- ⊙ Träd
 - ⋯ 1,80 m. hög häck
 - Belysningsstolpe

Bil. C

Protokoll, fört vid undersökning för påvisande av alkohelpåverkan.

Den undersöktes namn Wiik, Allan Edvin Lennart Yrke Verkstadsarbetare
 Bostad Endre Alder 29 år. Undersökningen påbörjades
 den 10 sept. kl. 21:40 Blodprov togs den 10 sept. kl. 21:50 Undersökningen
 företogs var? I polisstationen Undersökningen utfördes av stadsläkare N. Bolin
 Kort uppgift beträffande anledningen till undersökningen kört på en gångtrafikant kl.
19:30 d. 10/9 1939

Undersökningsfynd:

1. Kroppskonstitution: grov, medelmättig, klen, fet, normalt hull, mager.
 Kroppsvikt 81 kg. (med ~~utan~~ kläder).
2. Puls: regelbunden — oregelbunden — kraftig — normal — svag 110 slag i minuten.
3. Pupiller, reaktion för ljus normal
4. Tecken på ataxi: gången: säker — osäker — vid vändning: säker — osäker.
 Rombergs skärpta prov (fötterna utefter varandra i sagittallinjen, blundande) stadig — vacklande.
 Handrörelser: finger-, fingerprovet: säkert — osäkert,
 uppsamlandet av små föremål från golvet: säkert — osäkert,
 tal (ev. uppläsning): distinkt nej studdrande.
5. Utseende: ansiktsfärg — blek — normal — lätt rodnad — starkt rodnad,
 uppkastning eller spår därav? _____
 hicka? _____
 klädedräkten: ordnad — oordnad.
6. Uppträdande: behärskad — slö — exalterad — hövlig — ohövlig.
7. Orientering i fråga om tid och rum Ja
(besvaras med ja om normalt, annars med återgivande av uttalanden)

Vänd!

8. Framställningsförmåga: klar — oklar — förvirrad.
9. Gör den undersökte intryck av att vara påverkad, fastän positiva symtom ej erhållits vid undersökning enl. 4-8?
10. Tecken på kroppsskada genom olycksfall
11. Tecken på sjukdom (epilepsi, hjärnblödning, commotio, diabetes, psykos, utmattning)
12. Spritlukt från andedräkten?
13. Urin: spritlukt Gerhards prov?
14. Uppgifter angående a) spritkonsumtion, b) tiden för densammes början: 10 cl. brännvin kl. 17 + 2 pilsner

Den undersökande läkarens konklusion: a) den undersökte är icke märkbart — lindrigt — höggradigt — påverkad av alkohol.

b) den undersökte är — är icke — så påverkad av starka drycker att han kan antagas ej äga nödigt herravälde över sina handlingar. *

Härmed intygas, att hud, stilet eller kniv vid provtagningen desinfekterats med 1-promillig sublimatlösning och ej med sprit, eter, karbolsyra eller annan flyktig organisk vätska.

Visby den 10/9 19 39

.....
N. Bolin.

Blodprovet visade 1.20 promille alkohol.

Statens rättskemiska laboratorium, Stockholm den 13 1939

.....
Erik Wolff / Sture Österlind

Bruksanvisning vid tagandet av blodprov för alkoholbestämning.

1. Provet bör tagas så tidigt som möjligt vid undersökningen, dock ej förr än en och en halv timme efter det att den eventuella spritkonsumtionen avslutats. Tiden för provtagningen skall noga antecknas.
2. Rengör fingerblomman eller örsnibben med enpromillig sublimatlösning och torka den därefter väl med steril bomull. Neddoppa efter instick kapillärens korta skänkel i bloddroppen, som bör vara så stor, att kapillären på en gång kan fyllas. Kapillären i sin helhet hålles lägre än den neddoppade mynningen; den fyller sig därvid själv med blod. Sprit, eter, karbolsyrelösning eller annan flyktig organisk vätska får ej användas såsom desinfektionsmedel för huden. Kapillärerna böra vara minst till hälften fyllda med blod. Det är dock ej nödvändigt att de fyllas helt, då blodmängden uppväges vid analyseringen.
3. Gummipropparna påsättas sedan kapillären fyllts, varvid man vid den förstas påsättande tillsluter kapillärens andra ända med fingret för att ej blodpelaren skall förskjuta sig.
4. På detta sätt fyllas tre kapillärer omedelbart efter varandra, inlindas i bomull och nedläggas i bleckdosan, vilken försedd med provgivarens namn, jämte undersökningsprotokoll i med sigill förseglat brev omedelbart avsändes med expresspost.

VIDIMERAS:

Adolf Arridsson

Carl Edström

Bil. D.

Till Stadsfiskalen i

Eder skrivelse:

Visby

Analys av alkoholkoncentrationen i blodprov

taget av dr Nils Bolinfrån verkstadsarbetaren Allan Edvin Lennart Wiikden 10 september 1939 kl. 21.50

Analysen utfördes enligt Widmarks mikrometod.

Blodet innehöll 1,20 promille alkohol.

Sannolikaste värdet på den i organismen vid provtagningsögonblicket befintliga alkoholmängden är 63 gram. På grund av individuella variationer kan emellertid mängden hava varit något större eller mindre, men faller med en säkerhet av tjugo mot ett inom gränserna 79 och 47 gram. Alkoholmängden i den undersöktes kropp överstiger sålunda med en säkerhet av fyrtio mot ett det sistnämnda värdet (motsvarande alkoholmängden i 14,5 cl. 40-volympromcentig sprit). under förutsättning att konsumtionen varit avslutad minst 1 ½ tim. före provtagningen

Den i polisrapporten av Wiik uppgivna konsumtionen ca 68 à 76 gram (motsvarande 21,5 à 24 cl. 40-volympromcentig sprit), har ej kunnat jämföras med den beräknade, enär uppgift om tid för konsumtionens början saknas.

Enligt senaste statistiska beräkningar har den kliniska diagnosen — före kännedom om resultatet av blodanalysen — i 52 procent av undersökta fall med alkoholkonc. 1,01 - 1,20 promille varit: "påverkad av alkohol."

Enligt den provtagande läkarens uppgift har desinfektionen vid provtagningen utförts på föreskrivet sätt.

Anmärkning:

Statens rättskemiska laboratorium, Stockholm den 14 oktober 1939.Erik Wolff
Föreståndare.

Avgift tio kronor.

VIDIMERAS:

Harry OlssonCarl Edström